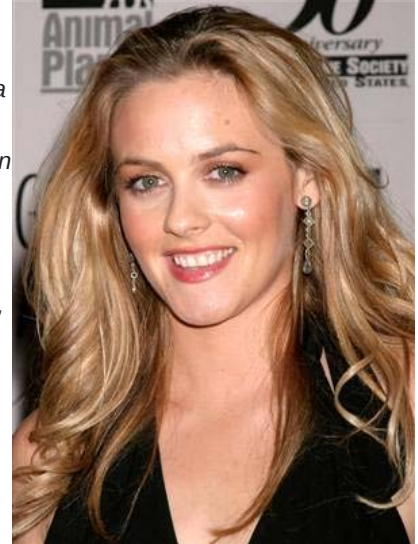

Alicia Silverstone, veganiste en Hollywood-activiste

Koejongens met een gewetenscrisis die in het Texaanse cattle country een verdwaalde telefooncel invluchten en het nummer van de anonieme hulplijn 1-888-VEG-FOOD draaien, krijgen al enkele jaren dit te horen: 'Hallo, je spreekt met Alicia Silverstone. Ik moedig je hierbij aan om op te houden met vlees eten en vegetarisme een kans te geven. Probeer het en er komt een huppeltje in je tred, een bloos op je wangen en een lichter, stralender jij. Ik zit in elk geval beter in mijn vel sinds ik vegetariër ben geworden en mijn smaakpapillen hebben een heel nieuw universum ontdekt. Het is één van de beste keuzes die ik gemaakt heb en ik nodig jou uit om me te vergezellen in die gezonde, niet-wreedwaardige levensstijl.' Hoed af, jongens, en laat die koeien maar grazen.

Sexy kan ongezond zijn

We lezen 1994 en op de Amerikaanse muziektzender MTV vergleden popvideo's geleidelijk aan tot softporno. Onder de avant-garde bevonden zich enkele rockvideo's van de band Aerosmith, waarin twee ondeugende tienermeisjes op verleidelijke wijze in hun auto *cruisen*, winkeldiefstal plegen en zelfs een lifter doen strippen - kortom: puberaal natte dromengedoe. Tienermeisje één: de feeërieke Liv Tyler, dochter van Aerosmiths zanger, later te bewonderen in de hoogaangeschreven films *Heavy*, *Stealing Beauty* en *Lonesome Jim*. Tienermeisje twee: Alicia Silverstone, van nul tot vijftienjarig seksymbool in drie rockminuten, ook te bewonderen in... tja, welke films eigenlijk?

Wel, in *The Crush* (1993) ondermeer. Een ordelijke, vergeestelijkte schrijver ziet zijn hele huwelijk overhoop gehaald worden door de Lolita-dochter van de burens die smoor op hem is. De prent was geen kassucces, maar enkele stomende scènes met Silverstone brachten vele klootjes aan de kook. MTV gaf haar er zelfs een filmprijs voor. Alicia zelf: 'Als je vijftien bent en de halve filmpers zit te keuvelen over hoe sexy je wel bent, is dat vooral een zeer bevreemdende ervaring. Ik voelde me gewoon een tuttebel die graag met de hond ging wandelen. Pas de laatste jaren voel ik me zachtjes aan een vrouw.'

Een echte hit was de film *Clueless* (1995), met Silverstone in de hoofdrol als Cher. Cher is een nogal idiote, aan winkelen verslaafde rijkeldochter. Ze wil eigenlijk doorgaan voor meer dan oppervlakkig en materialistisch, liefst zelfs voor lichtend moreel voorbeeld. De filmplot beslaat vervolgens allerlei foute initiatieven van deze dure tienermeid. 'Een soms geslaagde satire op de 'geen hersens maar wel de juiste schoenen' Beverly Hillsjeugd,' leest de bondigste recensie die we wisten te vinden. Films kunnen echter heel wat dommer zijn dan deze komedie. Ruim tien jaar na dato zijn Cher-uitdrukkingen zoals 'As if!' en 'Well, whatever' nog steeds gangbaar jongerenjargon.

En de prijs voor slechtste bijrol gaat naar...

Alicia groeide op in een klein dorpje in Californië, als kind van gemigreerde Britse ouders, een vastgoedmakelaar en stewardess. Pa was de eerste om commerciële ambities voor zijn dochters uiterlijk te koesteren. Toen Alicia zes was,

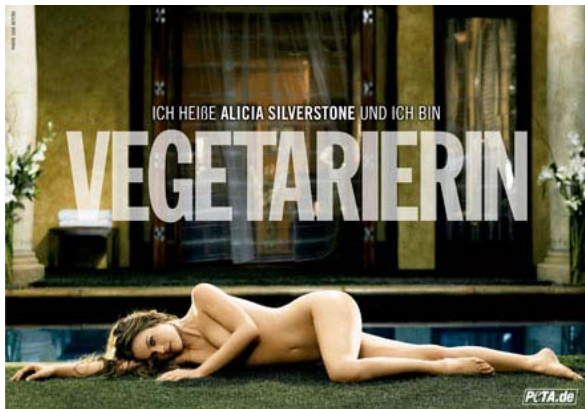
stuurde hij al foto's van haar rond en kreeg ze haar eerste modelopdrachtjes. Op haar twaalfde speelde ze in een televisiereclamefilmpje voor pizza. Op haar vijftiende trok ze op haar eentje richting Canada, voor de opnamen van *Crush*. Een blitzcarrière leverde haar vervolgens horden fans, maar al even fanatieke hekelaars op.

Eind 1995 was de tienerbabe zo populair dat een filmaatschappij haar een exclusief contract gaf van 10 miljoen dollar voor drie films. Haar acteerwerk was echter ondermaats in de rol van een tieneralcoholica in *Excess Baggage* (1997) en de miljoenendeal werd gauw afgeblazen. De rol leverde haar op de *Golden Raspberry Awards* de pijnlijke prijs op voor Slechtste Vrouwelijke Hoofdrol. Die *Razzies* doen al 25 jaar hun best om het ergste van Hollywood onder de cynische aandacht te brengen. Silverstone werd in datzelfde jaar ook nog eens genomineerd voor Slechtste Vrouwelijke Bijrol, met name als overbodige Batgirl in de draak *Batman & Robin*. De Batmanfilm bracht wel 300 miljoen dollar op, maar Silverstone leek alweer afgeschreven en trok zich een tijdje uit de filmwereld terug.

Nooit mooi genoeg

Hoewel Batgirls rondingen onbereikbaar lijken voor normale mensen, deed blijvende kritiek op Silverstones schommelende gewicht haar toenmalige manager naar een bekende Hollywood diëtiste grijpen. 'Het was absurd: dat dieetplan bestond uit kip en pasta met veel vette saus. Geen idee hoe je met dat soort voeding zou kunnen afvallen. Maar het was blijkbaar "magerder" dan gangbaar in Hollywood.'

Het reddende dieet kwam uit een heel andere hoek aanwaaien. Nadat Silverstone eind jaren 1990 toevallig te weten komt met welk geweld varkens opgekweekt worden tot voedsel, schakelt ze vastberaden over van een 'steak-met-donuts' dieet op vegetarisme. 'Ik dacht op dat moment dat ik nooit meer wat lekkers zou eten, dat ik me rotslecht zou gaan voelen en dat ik misschien wel zou sterven. Twee weken later kreeg ik overal complimentjes dat ik er zo stralend uitzag.'

Groen zijn is niet makkelijk

Met een trits romantische komedies en een sporadische actiefilm mikte de inmiddels 29-jarige Silverstone weer volop op de westerse adolescenten. Vooral *Love's Labour's Lost* (2000), *Global Heresy* en *Scorched* (beiden 2002) kregen nogal wat bijval. Een vervolg op deze rehabilitatie lag in enkele televisiesuccessen, waarbij vegetarisme een opvallend prominent thema blijkt.

Zo speelde vegetarisme een mooi bijrolletje in de televisieserie *Miss Match* (2004). Enigszins geënt op het succesvolle *Sex & The*

City, draaide het in die serie om lust, liefde, misère en de juiste jurk in een wereld van dure drankjes & designkledij. Silverstone speelde een vegetarische scheidingsadvocate die het niet laten kon haar in een liefdeloos straatje belande cliënten te proberen koppelen. De advocate winkelde geregeld in de natuurvoedingswinkel, droeg een aflevering lang een 'Red-de-varkens' T-shirt en ging met veel vertoon voor de komkommer- boven de visversie in een sushi restaurant. De serie liep niet meer dan één seizoen, wegens tegenvallende kijkcijfers.

Voor de tekenfilmserie *Braceface* (2001-2004) nam Silverstone zowel de stem van hoofdpersonage Sharon Spitz als een deel van de productiekost op zich. Spitz is een onzeker meisje met een beugel, en een beetje Alicia's geanimeerde alter ego. De serie wil zich met de 'echte' problemen van tienermeisjes bezighouden: populariteit, vriendjes, anorexia, spijbelen, pesten, valse idolen. En meer, want in de vijfde aflevering besluit een geschokte Sharon Spitz na een studentenbaantje in het slachthuis om veganistisch te gaan leven. Dat engagement gaat verder dan de tafel: met de bontkieren in de schoolmodeshow heeft Sharon problemen, en ook zet ze een schoolcampagne op tegen de verplichte dissectie van kikkers in de biologieles. In de kerstaflevering van het eerste seizoen eet Sharon Tofurkey, een feestelijke nepkalkoen. In aflevering 77 weigert ze op aanraden van een huisarts weer vlees te gaan eten tijdens examenstress. De serie draaide drie jaar op een Amerikaanse familiezender en alle 80 afleveringen zijn inmiddels verkrijgbaar op DVD.

De Spitz-verhaaltjes zijn niet vrij van stereotypen en kennen iets te veel beugel-humor. Maar *Braceface* kreeg wel mooi drie jaar op rij een *Genesis Award*, een soort dierenrechtenprijs voor mainstream media. Als mede-producer kwam Silverstone telkens haar lintje zelf oppikken. In haar meest recente dankspeech meldde ze: 'Je bent nooit te jong om te leren wat medeleven betekent. We maken die serie voor al die schoolmeisjes die zieligjes terug thuiskomen en voor TV kruipen, en we wilden iets maken dat hen dan kon oppeppen.' *Braceface* kreeg in 2001 en 2004 ook nog eens een *Environmental Media Award*, een prijs voor films en Tv-producties die het milieubewustzijn stimuleren. 'Het is niet makkelijk om groen te zijn, maar overladen worden met prijsjes helpt,'grapte Silverstone. Het is bepaald een kentering in een carrière die vijf jaar eerder aan een redelijk tempo *hinein* stumperde.

Natuurlijke trouw

En dat de dame groen is, mag geweten zijn. Zo weigert ze papieren zakdoekjes te gebruiken, rijdt met een hybride wagen (semi-elektrisch) en heeft een veganistische kleerkast en schoonheidskist. Om haar medemens te tonen dat ondanks verregaand veganisme modieus winkelen geen hoofdbrekens hoeft te veroorzaken, werkte ze mee aan een gidsje voor ecovriendelijk shoppen in Hollywood. We bladeren het even door: biologische zepen en kaarsen, goedkope instapjurken met leuke accenten van gerecycleerd kant, een Stella McCartney jasje van een deftige \$1000, een rawfood dessert kookboek, designkopjes gemaakt van 'groen' ciderhout. 'Ik vind dat de mens van de wereld vooral een betere plek moet maken voor zichzelf, en daar gaat het net om bij milieu.' Daarom ligt er achter haar villa een bio-moestuin en knuffelt ze op zondag uren met haar vijf honden. De eerste adopteerde ze nadat hij, mankend na een aanrijding, één van haar filmsets op strompelde. De andere honden hield ze over aan een sentimentele bui na het presenteren van een 'steriliseer-uw-huisdieren'-show vanuit een dierenasiel.

Vorig jaar trouwde ze met haar vriend Christopher Jarecki, zanger van een punkband, en dat op eco-bewuste wijze: blootvoets op een strandstrook aan de rand van een meer, bergen vol sequoia bomen op de achtergrond. Na het 100% holistische ja-woord volgden Beatles liedjes, veganistische burgers en bio-wijn tot de vroege ochtend. Niet enkel haar echtgenoot, ook Silverstones oudere broer David is veganist.

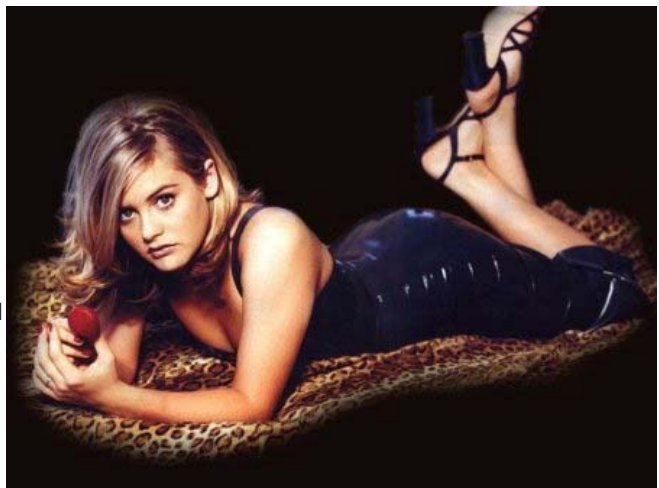
'Zwoel kijken voor de dier, schat!'

Tussen het acteerwerk in B-films en de goedbedoelende televisieseries door, zet Alicia zich in voor menige dierenwelzijnsorganisatie. Zo werkte ze mee aan de dierenartsdocumentaire *Wildlife Vet*, die het moeilijke lot van de beesten op een mensenplaneet onder de loep opneemt, en tegelijk het spannende beroep van rondreizende dierenarts promoot. In een Spitz-gewijze mediacampagne tegen schooldissecties liet ze op beminlijke wijze weten dat er al lang computersimulaties beschikbaar zijn, dat meerdere Amerikaanse staten het goede voorbeeld gaven door scholieren het recht te geven de proef te weigeren en allerbeminnelijkst te bewijzen dat je wel wat beters met een kikker kan doen... om de kikker vervolgens te kussen.

Ook toen de schoonheidssalonkomedie *Beauty Shop* (2005) in de bioscopen liep, met Silverstone in de bizarre bijrol van wereldwijze shampoo-girl, werd er een 'diervriendelijke cosmetica'-campagne gelanceerd met Alicia als overtuigend snoetje. Zelf zorgt ze ervoor enkel leedvrije producten te gebruiken: 'Van nagellak tot vloerlak - enkel diervriendelijke producten geven je *that certain something*.' In de campagne dankt ze expliciet haar veganistische voedingswijze voor haar gezonde huid. Ammehoela denken wij dan: ze heette al een stoot voor ze die idealen had ontbloot, maar ach.

Laat het tevens nog geweten zijn: ook veganisten kunnen seksistisch zijn. Onder de slagzin 'Alicia faket altijd!' figureerde ze in 2003 in een spannende nepleer op een

PETA pin-up kalender. Wie de foto's nader begluurt, en onthoudt dat Silverstone sinds 2000 een comeback heeft gemaakt

als televisiester, zal niet verbaasd zijn dat ze in 2004 gestemd werd tot Meest Sexy Vegetarische Meid. De mannelijke triomfprei ging toen naar de rappende adonis Andre 3000 van het swingende Outkast.

De rode draad lijkt hier seks appeal en een appèl tot groentenliefde te zijn, zonder enige verfrissende moraal. Het zij zo. In ieder geval willen we u deze Silverstone-soundbite in pure *Clueless*-stijl niet onthouden: 'Djeez, ik word zo blij als iemand in m'n omgeving vegetariër wordt. Dan moet ik huilen en ben ik de hele week blij.' Vreemd, van zulke zelfverklaarde sentimentele trienen worden wij hier dan weer helemaal happy.

Dit artikel verscheen in [EVA Magazine 21](#).

Geschreven door [Sam Van Gelder](#)

Gemaakt: 24 okt 2007

Laatst aangepast: 02 apr 2009